

pleret med en Række Læger. Alle disse havde givet Udkastet deres Tilslutning — dog med Forbehold fra Sundhedsstyrelsens Formand, Læge Tryde, overfor enkelte af Bestemmelserne, idet han udtalte som sin Opfattelse, at der overfor Personer, der ikke er erklærede for umyndige, ikke bør være Hjemmel for Tvangsindlæggelse, medmindre denne er begrundet i Personens Færlighed for sig selv eller andre, og at det, hvor der er Tale om Tilbageholdelse af Patienter, altid maa kræves, at det er uforsvarligt at udskrive Patienten. Udkastet blev derefter forelagt for og tiltraadt af Socialministeriet, Retslægeraadet, Overlægerne ved Statens Sindssygehospitalet, Aandssvageanstalterne og St. Hans Hospital samt af Overlægen ved Kommunehospitalets 6. Afdeling, dog at tre af Overlægerne ved Statens Sindssygehospitalet vedrørende Spørgsmaal af mindre væsentlig Betydning fremsatte enkelte kritiske Bemærkninger. Indenrigsministeriet, Sundhedsstyrelsen og Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitalet sluttede sig til det af Sundhedsstyrelsens tidligere Formand indenfor Kommissionen indtagne Standpunkt. Det af Justitsministeren forelagte Lovforslag var, som sagt, i Overensstemmelse med Kommissionens Udkast, dog med den Afvigelse, at den egentlige Tvangsindlæggelse ved Politiets Bistand — bortset fra de Tilfælde, hvor den syge frembyder Fare for Retssikkerheden — begrænses til de Tilfælde, hvor den syge er færlig for sig selv, eller hvor Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted.

Lovforslaget bestemmer følgende:

§ 1. Denne Lovs Bestemmelser angaar Behandling af Sindssygdomme paa Stats- eller kommunale Hospitaler eller paa private Helbredelsesanstalter, som er autoriserede til at modtage sindssyge til Behandling. Autorisationen meddeles af Justitsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen og skal søges fornyet, naar Anstalten skifter ledende Læge. En meddelt Autorisation kan til enhver Tid tilbagekaldes.

For aandssvage Personers og Epileptikers Vedkommende angaar Loven kun Behandling paa statsanerkendte Anstalter.

§ 2. Udenfor de Tilfælde, hvor en sindssyg Person eller sjælelig abnorm Epileptiker selv undergiver sig fornøden Lægebehandling, paahviler det hans nærmeste, naar de skønner, at han er saa sindslidende, at Behandling er paa-